

a Mi lapunk

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége kiadványa

A tintaceruzától a digitális lapszerkesztésig

Végy egy jó ötletet, adj hozzá néhány pártfogót és tehetséget, ízesítsd tartalmas eseményekkel, programokkal, dagasszad szorgosan hónapról hónapra, keleszd hosszú évekig türelemmel, s ha szíved-lelked beleadod, csak jó sülni ki belőle. Érdemeinek megfelelően falatonként kóstoltasd, kínáld, terjeszd országszerte, hogy rákapva az ízére minél többen kedvet érezzenek rendszeres fűszerezéséhez! Valahogy így állt össze A Mi Lapunk éppen húsz esztendeje, a megboldogult dr. Faragó Ambrus pénzügyőr ezredes kezdeményezésére, illetve az ő személyes szerkesztése alatt. Nem hallgathatjuk el a kiadvány „kisöccsét” a Molnár Ferenc pénzügyőr őrnagy által összeállított, saját kezűleg gépelt és fénymásolt, terjesztett, mindössze kétoldalas, nyugdíjasokról szóló *Hírlevélt* sem.

Ahogy a nyugdíjasok szervezete egyre komolyabb formát öltött, úgy serdült egyre komolyabbá A Mi Lapunk is, rögzítve hagyományainkat, rendezvényeinket, hirdelve, hogy van élet az aktív szolgálat után is – sőt! Kis István után is jó kezekbe került a szerkesztés: B. Gados Júlia tapasztaltan vágott neki az egyszemélyes feladatnak, s végzi napjainkban is az anyaggyűjtés, írás, kiadás teendőit. A jubileumi ünnepség tervét is ő dédelgette, s valósította meg az alapítók, egykori szerkesztők és természetesen a legaktívabb szerzők körében. November 7-én a Pasaréti Sport Klubban, mintegy kéttucatnyian találkoztunk a legrégebbi, legaktívabb szerzők körében, de azokról is megemlékeztünk, akik már nincsenek az élők sorában, vagy egyéb elfoglaltságuk, betegségük miatt távol maradni kényszerültek a rendezvénytől. Dr. Kaizinger Tibor, a NAV NYOSZ elnöke köszöntötte a résztvevőket, majd a legilletékesebb, B. Gados Júlia szerkesztő asszony ismertette a kézirat útját a kézben tartható újságig. Ez az út ma, a digitális technika korában sem egyszerű,

nem még a „régvi világban”, ami az ólomszedés és kefelevonatok ősidejében volt. Tisztelettel emlékeztünk a kiadó, a VIVA Média Holding szerepére és hosszú távú támogatására, ami A Mi Lapunk gondozását illeti.

Mindeközben régi lappéldányok jártak kézzel a kézzel az asztaltársaságban, és a fotók szemlélése során bizony valahogy úgy álmélkodtunk, mint Mátyás király és a bölcs paraszt: hány még a harminckettő? Bizony, már csak tizenkettő... A fotókon ott vannak elődeink, kollégáink fehéren-feketén, őrzik őket az újság, a hírek, portrék, riportok. A hivatalos rész végeztével minden résztvevő – gratuláció és néhány személyes mondat kíséretében – átvehetett egy-egy tárgyi emléket, mégpedig Niké, a győzelem szárnyas istenasszonyának szobrocskáját.

Ezt követően kötetlen formában hömpölygött a nosztalgikus beszélgetés, a pénzügyőr múlt, hagyományok, értékeink és teremtett kultúránk megőrzéséről. Érdekes volt eljutni a tintaceruzától a digitális lapszerkesztésig – már, ahogy Tánczos Imre kollégánk a kezdő lökést megadta: 1958-ban, amikor ő a tesztülethez került, mindenki tintaceruzával írt, s egyetlen – nagy becsben tartott – írógép volt a hivatalban. Jáni Lajos azzal tromfolt, hogy amikor felvételizett a pénzügyőrséghez, s megmondta, tud gépírni, mint egy hőst, úgy irányították a rajkai vámhivatalhoz, ahol jegyzőkönyvek felvétele volt a legfőbb feladata.

No, de térjünk vissza az újságíráshoz, közösségi, és társasági életünkhöz. Eme ünnepi pillanat után továbbra is kérjük szerzőtársaink aktivitását, hogy minél hosszabban életben tudjuk tartani A Mi Lapunkat, a NAV NYOSZ nyugdíjas kiadványát. Czikora András, előző elnökünk így fogalmazott: ez a lap talán a pénzügyőr nyugdíjas közösségi élet utolsó mohikánja. Mert mit ér a múltunk, ha nincs hatalmunk, hogy megtartsuk? Szeretnénk hinni, hogy van remény, esély, s míg két pénzügyőr nyugdíjas szív dobog, az egy ütemre fog dobogni! Köszönet a krónikásoknak, várjuk a további híreket, tudósításokat, hogy szavaink, írásaink által tovább éljen a pénzügyőr összetartozás és A Mi Lapunk!

Untener Erika

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván minden kedves olvasójának

a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége elnöksége és a Szerkesztőség

Köszöntő az idősök világnapja alkalmából

Budapest, 2018. október 1.

Kedves Nyugdíjas Munkatársaink!

Engedjék meg nekem, hogy így, formáságotól mentesen szólítsam meg Önöket, hogy soraim ne kötelező naptári gesztusként hassanak!

Az idősök világnapja teremt alkalmat arra, hogy egykori kormánytisztviselő és pénzügyőr kollégáinkat köszöntsem. Élve a lehetőséggel, megosztom Önökkel azokat az érdekességeket, amelyeket a mai, úgynevezett „új idősekről” hallani. Fontos, hogy ezek nem pusztán elméletek számomra, hanem, mivel magam is sok, ma már nyugdíjas kollégát ismerek és tisztetek, úgy gondolom, nagyon is ideillő tények.

Mint ahogy a mai fiatalok is mások, mint mi voltunk, ahogy az én generációmat is más hatások érték, mint a szüleimet, úgy a mai nyugdíjas korosztály is eltér az előző századokéitól. Azt látom, hogy környezetemben egyre több – akár egészségi állapotától függetlenül is – az olyan, hatvan év fölötti, aki ebben az időszakban tanul valami újat, aki meri azt mondani, hogy nem tud mindennap elmenni az unokáért az iskolába, mert keddenként sportolni vagy zongoraóra jár. Aki a barátai társaságában még mindig jól érzi magát, örömmel vitatkozik, szenvedélyesen emlékszik vissza például a pénzügyőr hivatás hőskorára vagy az adórendszer bevezetésének rengeteg változással járó időszakára.

Hogy minderről ne csak, mint benyomásról számoljak be Önöknek, rögtönzött kutatásom eredményeként rátaláltam Bangó Jenő szociológiai professzorra, aki maga is nyugdíjas, és így fogalmazza meg generációja jellemzőit: „Az egészséges, fiatalabb idősödőkről van itt szó, akik maguknak új imázst és szerepeket teremtenek messze a társadalmi kliséktől. Az »új örege« öntudatosabbak, igényesebbek, »politikussabbak« és sok területen ügyesebbek, mint elődeik voltak. Felfedezik létük értelmét, saját önjogúságukat és gondoskodnak arról, hogy megfelelően éljenek, lakjanak, szavukat hallassák, részt vegyenek a modern életben. Az idős, de mozgékony, aktív ember fiatalaként hat.”

Sütő András sorai talán ennél is jobban, egyszerűbben kifejezik, mit jelenthet számunkra az előző generációk tisztelete: „Önmagát becsüli meg minden nemzedék azáltal, hogy tudomásul veszi: a világ nem vele kezdődött.”

Tisztelet illeti életútjáért, bölcsességéért, kitartásáért és szaktudásáért mindazokat, akiktől tanulhatunk, akik előttünk, de hozzánk hasonlóan, nehézségeken és sziszifuszinak tűnő küzdelmeken keresztül értek célba.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal valamennyi munkatársa nevében kívánok jó egészséget, nyugodt és örömteli nyugdíjas éveket a nyugállományú kormánytisztviselőknek és pénzügyőröknek! Köszöntöm a NAV Nyugdíjasai Országos Szövetsége mintegy tízezer tagját is!

Dr. Sors László s.k.

államtitkár, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vezetője

Az elsők között

Az idősök világnapja alkalmából a NAV-on belül hagyományná vált a nyugdíjas pénzügyőrök és egykori APEH tisztviselők bensőséges köszöntése. A Heves megyei Adó- és Vámigazgatóság – elsőnek a megyei szervek közül – október 3-án került sor az ünnepélyes aktusra. Minden hivatali munkatárs kellő tisztelettel készült a találkozóra. A magas színvonal már természetesen, minden mesteri fokon előkészítve, panaszra semmi ok nem lehet. Az igazgatóság meghívásának nyolcvan tettek eleget, ami a megyei nyugdíjas létszám felét jelenti. Nem csoda, hogy a székház külön termében a fehér asztal mellett alig akadt üres hely.

Ünnepélyes megnyitóját Lukács György igazgató – hivatali helyettesei jelenlétében – azzal kezdte, hogy örül a találkozásnak, megtiszteltetés számára, hogy röviden tájékoztathatja idősebb, ma már nyugdíjas munkatársait az elmúlt időszak változásairól. A NAV új profilja az ügyfelek adózási fegyelmét elősegítő támogató, tanácsadó ügyfélszolgálat és az átalakuló rendszerekről bizony jó dolog, ha a nyugdíjas kollégák is kellő időben értesülnek.

Külön öröm volt számunkra, hogy társasági öltönyben megjelent Derda Zsolt pénzügyőr alezredes, a NAV Heves megyei Adó- és Vámigazgatóság vám- és pénzügyőri igazgatóhelyettese, és Pliska Gábor pénzügyőr alezredes, a VPDSZ titkára is.

Horváth Attila, a NAV NYOSZ adószakági elnökhelyettese találta meg dr. Kaizinger Tibor elnök személyes jókívánságát valamennyi nyugdíjas társának. Röviden beszámolt a NYOSZ-on belüli változásokról, a pályázati munkában rejlő lehetőségekről.

A régiófelelős nem koptatta a figyelmet, de annál nagyobb lelkesedéssel tapsolt a Pénzügyőr Zenekar kvartettjének, akik előadásában felcsendült a *Bordal*, meg a *Klapka-induló*. (Sajnos a többi zenemű dallamait nem ismertem.)

Tapsot kapott a Szederinda ifjú néptáncegyüttes szatmári és rábaközi tánca. A fiatalok tánca lendületes, vidám és reumamentes volt, és elősegítette a díszbéd elfogyasztását. A kacscomb párolt lila káposztával, krumplival – vagy, ahogy a nagyok mondják tört, vajon futtatott pürével – fenséges volt.

Fontos volt Csehné Gizike klubvezető felszólalása, aki az aktív klub munkájáról számolt be. Jelenleg ötvenegyen vannak a klubban. A megye pénzügyőr nyugdíjasai kényelmesebbek, vagy lustábbak, de az ő klubéleti munkájukról nem sokat tudok írni, függetlenül attól, hogy szeretettel várnák őket a dr. Nagy János – ismerős a név? – utcai revizorházban. Gizike megemlítette, hogy szeretik a Motyovszkiné Gréti vezette nőgrádiakat, és a salgótarjáni pénzügyőr nyugdíjasokkal is jó a kapcsolatuk.

Minden kedves vendég kapott a NAV Heves megyei Adó- és Vámigazgatóság gondozásában megjelent írásbeli emlékeztetőt, ami átölelte az egész évi szépkorú nyugdíjaséletet.

Köszönöm Lukács György igazgató úrnak, a humánpolitikai vezetőjének, és valamennyi munkatársának az önzetlenségét, az őszinte szeretetét, amellyel nagyban hozzájárultak a találkozó magas szintű lebonyolításához.

Géczy Attila

ny. alezredes, régiófelelős

Generációk találkozása

A fenti címmel hirdette meg a Rendészet-tudományi Kar Vám- és Pénzügyőri Tudományos Diákköre, a Magyar Rendészet-tudományi Társaság Vám- és Pénzügyőri Tagozata, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szervezete (NAV NYOSZ) azt a rendezvényt, ahol az NKE jogelőd intézményeiben – elsősorban az Államigazgatási Főiskolán és a Rendőrtiszti Főiskolán – az elmúlt évtizedekben végzetek találkozhattak a legifjabb, tisztjelölti generációval.

A NAV NYOSZ elnökségét és a tagokat dr. Szendi Antal pénzügyőr ezredes és dr. Potoczki Zoltán pénzügyőr alezredes fogadta.

A program első részében a NAV jogelőd szerveinek (APEH és VP) nyugdíjasai megtekintették a felújított Ludovika főépületet. A séta során Dr. Szabó Andrea PhD. pénzügyőr ezredes, tanszékvezető egyetemi docens és a diákkör tagjai érdekes információkat osztottak meg az épület történetéről és a felújítás menetéről.

A program második felében a diákkör egy kerekasztal-beszélgetést szervezett az „öregdiákokkal”. dr. Suba László pénzügyőr alezredes vállalta a moderatori feladatokat, és bevezetésként egy interjú részletet osztott meg a hallgatósággal, amely a pénzügyőr iskola falai közt játszódott évtizedekkel ezelőtt, de még mindig sok hasonlóságot mutat a tisztjelöltek aktuális életével.

A NAV NYOSZ nyugdíjasai dr. Kaizinger Tibor, Géczy Attila, dr. Bálint László György és Netye Mihály örömmel osztották meg évtizedes élményeiket a jelenlévő érdeklődőkkel, érezhető volt, hogy jó szívvel emlékeznek vissza, mind az egykori iskolai, mind a hivatali és szolgálati élményeikre.

Nem csupán a régi fináncéletről, hanem a mai pénzügyőr hallgatók mindennapjairól is szó esett. A Rendészet-tudományi Kar hallgatóinak egy napját bemutató kisfilm után Tasnádi Bence a kari hallgatói önkormányzat elnöke számolt be röviden arról, hogy a leendő pénzügyőr tisztek hogyan igyekeznek teljesíteni az egyetemi követelményeket.

A tanszék jelen levő oktatóiban is kellemes emlékeket idéztek fel nyugdíjas kollégáik visszaemlékezései, mivel többen még aktív korukban együtt teljesítettek szolgálatot.

A résztvevők megállapodtak abban, hogy a rendezvény jövő félévben folytatódik újabb öregdiákok és tisztjelöltek részvételével.

Szabó Andrea

MÚLT ÉS JÖVŐ

Az ezredes asszony pontos, kerek tudósítása után ide kívánczik néhány mondat a meghívottak oldaláról. Mindenekelőtt köszönjük a lehetőséget, a kedves, figyelmes fogadtatást az intézmény oktatói és hallgatói részéről. Kitűnő gondolat volt létrehozni ezt a találkozót, az elnökség jelen lévő tagjainak felejtethetetlen élményt jelentett.

Pollack Mihály klasszicista épületének megtekintése után átsétáltunk a Ludovika Campus egyik új épületébe, ahol már vártak ránk ifjú pénzügyőr utódaink, akik ilyen öreg fináncokat talán még életükben nem láttak, hiszen oktatóik is jóval fiatalabbak nálunk. Reméljük, azért ők sem maradnak ki az élettapasztalaton alapuló szakmai és emberi tudás megszerzéséből, amelyhez leginkább idős kollégák tanácsai révén lehet hozzájutni. A fiatalok most némi ízelítőt kaptak abból, milyen is lenne, amikor tanítási szándékkal az „öreges” elkezdenének sztorizni régi tanfolyami emlékekről, parancsnokokról, munkatársakról, a szolgálat során előfordult esetekről. Jelenleg az érett kor felé haladó mai hivatásos állomány vezető rétege ugyanis legfeljebb még csak középkorú, és már a képernyő előtt

szocializálódott szakmai szempontból is. Mire „megérnek” a nyugdíjas korra, addigra ők is összegyűjtik az átadni valót.

A bemutatkozó rövidfilmből megismerhettük, hogyan zajlik a hallgatók élete az egyetemen. Szép, kényelmes elhelyezés, szigorú napirend, kötelező egyenruha-viselés (gyakorlóban vannak, társasági egyenruhájukat csak a diplomaosztóra kaphatják meg). A Diákkör most megjelent tagjai között túlnyomórészt fiatalembereket láttunk, de lányok is vannak a hallgatók soraiban. Megtudtuk többek között, hogy több szolgálati helyen is megfordultak eddigi tanulmányaik részeként. A legkeményebb helynek a záhonyi vámhivatalt találták, ahol élesben tanulmányozták a határforgalmat, a vámkezelést. Ott nem a virtuális térben, hanem élőben találkozhattak hűsvér ügyfelekkel, konfliktusos helyzetekkel, amikor azonnal kell döntenet, s nem csupán a képernyő előtt ülve meghozni egy határozatot.

Örömmel találkoztunk a pénzügyőr tisztjelöltekkel és oktatóikkal, jó volt köztük lenni. A fiatalok reménysugarat jelentenek számunkra, akik továbbviszik életpályának számító hivatásunkat.

B. Gados Júlia

Nyárbúcsúztató Fesztivál

Régi hagyomány tűnik feltámadni haló poraiból, bár kissé megváltozott formában. Hosszú éveken keresztül országos találkozó keretében gyűlhetek össze a vám- és pénzügyőrség nyugdíjasai, hogy együtt töltsenek el egy kellemes napot évente egy alkalommal. Ez a lehetőség 2011-ben megszűnt. Most, szeptember 8-án nyárbúcsúztató fesztivál keretében tett kísérletet a nyugdíjas szövetség, hogy alkalmat adjon újból a nagy találkozásra. Újdonság volt többek között, hogy házastársat, sőt unokákat is lehetett hozni, akik számára megfelelő gyerekprogramról is gondoskodtak a szervezők. Hajókázás a Dunán, ugrálóvár, strandolás, arcfestés, játékos családi vetélkedő mellett lövészet, egészségügyi szűrés, és a Pénzügyőr Zenekar remek műsora szórakoztatta a mintegy 300 főnyi közönséget. Miként dr. Kaizinger Tibor, a szövetség elnökének megnyitó beszédében elhangzott, az év eleje óta tartó hatalmas szervezőmunka eredménye ez a találkozó, amely a NAV NYOSZ I. Nyárbúcsúztató Fesztiválja néven vonul be szövetségünk történetébe. A főzőverseny operatív megszervezése Varga István debreceni klubvezető, pályázati bizottsági tag (aki a helyszínen játékmesterként is bemutatkozott) és Nagy Gyula, észak-alföldi régiófelelős, hobbiszakács munkája. A Pályázati Munkabizottság elnöke, Horváth Attila pedig a sikeres pályázásával nyert pénz révén faragta le a rendezvény költségeit. A klubokat mozgósítani tudó régiófelelősök, klubvezetők mellett Bozányné Nemes Rita titkár és a hangtechnikusként szereplő Szobota Gyula is oroszlánrészt vállalt a rendezvény sikerében. Ha korábban, az összevonást követően az volt a kifogás, hogy Pásáréten, de máshol sem helyezhető el sok száz nyugdíjas, beleértve az adóügyi nyugdíjasok sokaságát, ezt megcáfolja az új helyszín Pünkösdfürdőn. A NAV Oktatási és Sportközpontjának kertjében szinte elvész háromszáz ember, akkora terület áll rendelkezésre. Vidám hangulatú, mozgalmas nap volt, általánosságban tetszett a program, jól érezték magukat a résztvevők. Jövőre talán majd többen leszünk, és még jobban sikerül a szervezés.

Főzdöntő

A főzőverseny valójában lehetőség arra, hogy a régiós klubok kötetlen, játékos esemény kapcsán találkozzanak, ismerkedjenek, barátkozzanak egymással. Hatalmas szervezőmunkával már május óta tartottak a régiós elődöntők. Nagy Gyula lelkesedéssel és bőkezűen adta főzőszakértelmét a csapatoknak – már, ahol igényelték.

Hat régióból nyolc csapat indult, öten régiógyőztesként, három előverseny nélkül érkeztek a Nyárbúcsúztató Fesztivál egyik programjaként szereplő országos bográcsló döntőre. Előnkünk meghívását elfogadva Lónya község polgármester asszonya, Király Edit és főzőcsapata is elhozta Bereg megye ízeit a rendezvényre. A versenyben első helyezést lett Észak-Magyarország: Miskolci Adóügyi Klub – dr. László Zoltán, Csorbai László, Kalászdi Pál (avasi pincepörkölt vegyes sertéshúsból). Második helyezést ért el Nyugat-Dunántúl: Győri Pénzügyőr Klub, Győri Pörkölt Ördögök – Jáni Lajos, Balogh István, Babinyecz Gábor (szarvaspörkölt). Harmadikként díjazták Dél-Alföldet: Tompa-Kelebia Pénzügyőr Klub, Móra Mihály, Horváth Zoltán, Farkas Ferenc (vaddisznópörkölt).

Minden résztvevő emlékérmét kapott, a klubok emléklapot, a három győztes csapat ezenfelül még kupát is. Ráadásaként az első helyezett egy évig őrzi a vándorserleget, amely egymás után három győzelem esetén maradhat majd véglegesen a legjobbánál. Ezenfelül a Netye Mihály elnökségi tag által felajánlott ajándék könyveket is átvehették a győztesek és a vendégcsapat.

Reméljük, lesz folytatás, az elnökség már meg is bírta az első alkalommal is remek teljesítményt nyújtó szervezőbizottságot. Köszönet a rengeteg munkáért, ennek az országos méretű rendezvénynek a megvalósításáért.

B.G.J.

SZELLEMI VETÉLKEDŐ

A Szellemi vetélkedő területi (régiós) fordulóját hat helyszínen, húsz csapat részvételével tartották meg 2018. október 30-án 10 órakor (azonos időpontban).

Két csapat – versenytársak hiányában – egyenes ágon jutott a döntőbe.

A 2018. november 28-i döntő résztvevői:

1. „Firkászok” Fővárosi Pénzügyőr Klub
2. „Bakonyi Betyárok” Veszprém megyei Adóügyi Klub
3. „Zsenik” Észak-budapesti Adóügyi Klub
4. „ZEG” Zalaegerszegi Pénzügyőr Klub
5. „Somogyi Őszikék” Somogy megyei Adóügyi Klub
6. „Triumvirátus” Borsod megyei Adóügyi Klub
7. „BÉSZAVA” Debreceni Pénzügyőr Klub
8. „Tiszavirág” Csongrád megyei Adóügyi Klub

Baranyában barangoltunk

A győri adós és vámos klubok nyugdíjasai emlékezetes kiránduláson vettek részt Pécssett és környékén. Első nap a Zsolnay-negyed Gyártörténeti kiállítását, Rózsaszín bemutatóját és nemes adományozójának, Gyugyi Lászlónak a gyűjteményét tekintettük meg. Ennek során gyönyörű porcelánok sokaságát láttuk és érdekes képeket, tablókat a család tagjairól, akik életéről lelkes idegenvezetőink részletes ismertetőt tartottak. Ezután a család mauzóleumát látogattuk meg. Zsolnay Vilmost 1900 márciusi halálakor a pécsi Budai városrész ötmetőjének Szent Mihály-kápolnájában temették el. A következő évben, veje, Sikorszky Tádé tervei alapján került tető alá a mauzóleum, aki a gyár művészeti vezetője és ismert műépítész volt. Zsolnay Vilmost 1913. október 13-án 11 órakor, teliholdnál levitték a kriptába és elhelyezték a szarkofágban, mely most is nyugvóhelye. A Zsolnay-negyedtől a mauzóleumig 42 pirogránitból faragott oroszlán övezte sétány vezet. Sajnos a családtagok többsége nem itt nyugszik. Délután az ókeresztény sírkamrák, mely 2000 óta a világörökség része és Pécs két neves dzsámija volt a célpont. Gazi Kaszim pasa dzsámija ma már keresztény templom, de máig őrzi a dzsámik török jellegzetességeit. A másik Jakováli Hasszánról elnevezett hely az egyetlen török imaház, amely minaretjével épen maradt. Ma is működő imaház sok török látogatóval.

Másnap a társaság nagyobb része egy szigetvári túrára vállalkozott, míg a többiek Pécs további nevezetességeit tekintették meg. Ehhez a közkedvelt kisvasutat is igénybe vették. Szigetváron nagyszerű idegenvezetőt kaptunk, aki óráig beszélt a vár ostromáról és a Zrínyi családról. Az idegenvezetés részét képezte az is, hogy két korhű ruhába felöltözött fiatalember a kor ruházatáról és harci eszközeiről tartott közel egyórás ismertetőt. A vár bemutatóját a közepén lévő Szulejmán dzsámi megtekintése zárta, amely jellegében egészen más volt, mint a megszokottak. Szigetváron még megnéztük a Török házat is, amely korhű bemutatót adott a török világról.

Harmadik napon hazafelé a pécsváradai és a siklósi vár meglátogatása volt az úti cél. Az első egy nagyon jó állapotban lévő épületgyűttes, amely hangulatos kis kápolnával rendelkezik. Udvarán egy régi templom romjai találhatók. Szerencsére itt is sikerült egy lelkes, felkészült idegenvezetőt

találnunk. Siklóson óriási sétát tettünk a várban, ami Tenkes kapitány nevéhez fűződik. A hatalmas épület rengeteg kiállítási résszel várja a látogatóit. Kápolnája, rózsakertje nagyon figyelemreméltó.

Hazafelé Villányban egy jól sikerült borkóstolón vettünk részt, ahol a borok kóstolásán kívül sajt- és hústálak gazdagították a kínálatot. Utána nagy bor- és borlekvárvásárt is tartottunk, így mindenki egy kis villányi ízzel tért haza.

Horváthné Szakács Judit
Arrabona Klub

És két év múlva...

...megérkeztünk Szombathelyre. Igen, két év múlva. Miért? Egyszer már elindultunk, de nem értünk oda. Annyi meglepetést tartogatott az az út, hogy már nem jutott időnk a városra. Okulva a korábbi szervezési hibákból, most csak a városra fókuszáltunk. A városnézést nem bíztuk a véletlenre, inkább egy profi idegenvezető segítségét kértük. Szerencsére a város kiemelkedő látványai egy körre koncentrálnak, így másfél-két órás sétával minden elérhető, megtekinthető. Már kellemesen felmelegedett az idő, amikor Szombathely belvárosában kiszálltunk a buszból. Első élményünk a tiszta levegő volt, a rendezettség, a gondozott utcák és parkok. A parlagfüre allergiások fellélegezhetek, hisz itt pollenmentes volt a levegő. Első kérdésünk ez is volt az idegenvezetőtől, hogy lehetséges ez? Válasza nagyon egyszerű volt: itt nincsenek a környékben parlagon hagyott földek.

Szombathely az Alpok lábánál, Pannónia nyugati peremén fekszik. Krisztus után 43-ban Claudius római császár alapította, Colonia Claudia Savaria néven. A Borostyánkő kereskedelmi út mellett gyorsan fejlődött a város, s rövidesen Savaria lett Felső-Pannónia és a tartomány császárkultuszának központja. Az ezután következő történelmi korokban is megtartotta központi szerepét a környéken, erről tanúskodnak épületei és látványai.

Első programunk a Sárlos Boldogasszony-székesegyház volt. Idegenvezetőnk elmondta a legfontosabbakat, amit erről a csodálatos építményről tudni kell.

A templomból kijövet a város főtere volt a következő állomás. A történelmi belváros szerkezetében máig őrzi középkori formáját. A Fő tér, korábban piactér adott helyet több évszázadon keresztül a szombathelyi heti és országos vásároknak. Innen is kapta nevét a település: Szombathelyen szombaton tartották a heti vásárokat.

Továbbbátálva a belvárosban megpillantottuk a zsinagógát, amit 1880–1881 közt építettek. A zsinagóga a gyorsan fejlődő szombathelyi zsidó közösség legmeghatározóbb épülete. 1975-től a hangversenyteremként működik.

Innen már csak pár lépés volt az Iseum Savariense Régészeti Műhely és Tárházépülete. Története szerint 1955 őszén egy szerencsétlen véletlen eredményeként találtak rá erre az egyedülálló jelentőségű régészeti leletre. Egy egyiptomi eredetű Isis istennő templomának márványfaragványaira és épületmaradványaira bukkantak Szombathelyen. A jelenleg látható, egykori pompájában rekonstruált Iseum Savariense 2011-ben tárta ki kapuit a nagyközönség előtt. Az intézmény azóta képzőművészeti, építészeti kiállításoknak, különleges atmoszférájú udvara opera- és musicalelőadásoknak, színházi produkcióknak ad teret.

A belvárosi séta valóban két órát tartott, de észre sem vettük, hisz kényelmesen, mindenre kellő időt hagyva, kis pihenőkkel folyt. A végére mindenki megéhezett már, így el is buszoztunk a nap utolsó programjának helyszínére, a Kámoni arborétumhoz. Itt volt az az étterem, amit a szombathelyi NAV nyugdíjasklub egyik vezetője segítségével találtunk. Nagyon kulturált helyen, finom, bőséges ebéddel zártuk a délelőtti programokat. Csak egy pár percig tartó utazás után már ott is voltunk az arborétum bejáratánál.

A kert rendkívül gazdag díszfa-, díszcserje-, valamint lágyszárú gyűjteménye az év minden időszakában látogatható. Sajnos a rododendronvirágzást nem láthattuk, de egy csodálatos sétával zárhattuk ezt a napot. A frissítő kávézás után indultunk haza.

Egy klasszikus, igazi, nyugdíjasoknak való kirándulás volt ez a nap. Kényelmesen, mindenre kellő időt szánva néztük meg a várost, volt idő ebédelni, és egy csodálatos sétára is a már őszbe hajló parkban.

dr. Major Mária
Komáromi Pénzügyőr Klub

Márton-napi libalakoma

Immár hagyományos klubunk életében, hogy a tél végi torkoskodáson és az őszi végi libanapokon részt veszünk. Így történt ez most, novemberben, amikor is tizenheten úgy döntöttünk, hogy közösen elfogyasztunk egy jó ízű libaebédet kedvenc helyünkön, az Expressz-Aranyisp Étteremben.

A szervezést ismét Nagyné Márti vállalta magára. Az erre az alkalomra kiadott étlapot már jó előre beszerezte az étteremből és a tagokat e-mailben tájékoztatta a lehetőségekről. Így azok, akik szerettek volna részt venni az ebéden, már előre kiválaszthatták az ízlésüknek leginkább megfelelő ételt. Ezáltal a helyünk is és az étel is biztosított volt. Az étteremben már régi ismerősként köszöntöttek bennünket. A pincérek feltalálták a megrendelt ételeket, mi pedig igen jó hangulatban fogyasztottuk el a finomabbnál finomabb fogásokat. Közben megemlékeztünk Szent Mártonról is, felidéztek élettörténetét, a koldus, a kettévágott köpeny és a gágogásukkal árulkodó ludak legendáját.

Nagy Jánosné
Egri Adóügyi Klub

Villányi ízek

A Tolna megyei Adóügyi Klub tagjai az őszi kirándulást ide a „szomszédba” tervezték, melynek során a siklósi vár, valamint a híres Villányi borvidék megtekintése volt a cél.

Ragyogó időben indultunk Szekszárdról. Első állomás Siklós, itt rövid séta után jutottunk el a várba, mely az egyik legépebb,

legegységesebb történelmi emlékünk. Az épület látványos elemeit még a középkorban rakták le, de a magyar építéstörténet szinte minden korszaka rajta hagyta bélyegét. Tárlatvezetőnk részletesen és élvezetesen végigvette a vár történelmét, tulajdonosait, szerepüket a vár építésében, néha rombolásában. A vár ma már csak mint múzeum működik. Jelenleg számos kiállítás látható, a 17–18. századi reneszánsz bútorok, a középkori fegyver- és várostörténeti kiállítás, valamint időszaki képzőművészeti kiállítások. Az egyik teremben az itt forgatott híres tévésorozat a Tenkes kapitánya erekléi, a főszereplők képei vannak kiállítva, valamint folyamatosan látható a sorozat egy tv-készüléken.

Délután egy óra körül indultunk tovább Villányba. Legszébb a település fő utcáján a két sorban elhelyezkedő impozáns pincesor, ahol finom ételek, és a híres villányi borok állnak a vendégek rendelkezésére. Itt található a híres bormúzeum, ahol a borkészítés régi eszközei mellett a Villányi Borrend alapítói tagjainak névsora is megtekinthető.

Persze nem maradhatott el a borkóstolás. Mindenki szabadon választhatott melyik pincének borait, ételeit fogyasztja. A nyári melegnek köszönhetően a teraszokat választottuk, ahol jó hangulatban telt a délután a hazaindulásig.

Wiedemann Józsefné

A székesfehérvári klub hírei

A már hagyományosnak mondható hévízi nyárbúcsúztató összejövetelünket szeptember közepén tartottuk. Húszan vettünk részt ezen a háromnapos kiránduláson, és mint mindig, most is remekül éreztük magunkat. Az első számú program a fürdés volt a tóban, illetve a kórház fürdőjében, de emellett mindenki a kedve szerint pihent, döttözött a városban vagy kirándult Egregyre. Érkezésünk estéjén a vacsora után összejöttünk az üdülő klubjában a szokásos traccspartira, és itt köszöntöttük egy kis ajándékkal Tóth László Imréné tagtársunkat hetvenedik születésnapja alkalmából. A szalonnasütés sem maradt el második este, mint ahogy az örök nosztalgizálás sem. Kellemes három nap volt.

Sajnos két szomorú esemény is történt nyugdíjasaink körében. 96 éves korában elhunyt Bérces Antal őrnagy úr, volt fejér megyei parancsnokhelyettes, és Pusztainé Aradvári Márta ezredes asszony a Közép-Magyarországi Régió parancsnoka. Ő fiatalon, hatvanas éveinek közepén hagyott itt bennünket. Mindkét temetésen ott voltunk, és elbúcsúztunk Mártitól és Tóni bácsitól, ettől a két nagyszerű vezetőtől, példaképeinktől és barátainktól.

Sánta Sándor

„Boldog órák szép emlékeképpen”

Szeretném felidézni annak a feledhetetlen két napnak az emlékeit, amelyeken a salgótarjáni NAV NYOSZ klubok tagjaival együtt vehettem részt. Októberben először az egri testvérklubunkat látogattuk meg. Amikor Kisterenyén „felszálltam” a különjáratú autóbuszra, örömmel fedeztem fel, hogy dr. Gaál Zoltán igazgató és Géczy Attila régiófelelősünk is megtisztelt társaságunkat. Idősek napja lévén, jóleső érzés volt gondolni arra, hogy személyes jelenlétük a velünk való törődés kifejezése. Gondolatomat megerősítette, hogy Egerbe érkezvén Csehné Gizike mellett, Lukács György igazgató is személyes jelenlétével tisztelte meg a két adóági klub találkozóját, amelyről csak azt tudom leírni, hogy olyan példája ez az elmélyült, igaz barátság, amely részeseinek lenni számomra kiváltságnak számít. Érezhető ez abban a kölcsönös tiszteletben és szeretetben, ahogyan a legjobbat, legszébbet adjuk egymásnak a minőségi programokban, az apró ajándékokban, vendéglátásban (most Béla babgu-

lyása, Papp Marika padlizsános szendvicse, valamint a sok házi sütemény), de az egymás sorsa, hogyléte felőli érdeklődésben, a napjaink dolgairól való beszélgetésekben is.

Ez alkalommal az Egri Sportmúzeum állandó kiállítását tekintettük meg együtt a Megyeháza udvarán. A kiállított tárgyak első kézből származnak, maguk a díjazottak, vagy hozzátartozóik az adományozók, amelyek a gyűjtemény hitelességét igazolják – mondta a tárlatvezető. Kedves egri klubtársaink, Heves és Nógrád megyei klubvezetők! Köszönjük nektek ezt a csodálatos napot, kérlek benneteket, hogy továbbra is örizzük együtt közös barátságunk lángját, mint ahogyan a sportolók az olimpiai lángot!

Október közepén Karácsony József idegenvezető és tiszteletbeli klubtagunk kíséretében ismét útra keltünk, hogy a szépséges Mátra színes, őszi arcát, egy tervezett program keretében megismerhessük. Szinte észre sem vettük, hogy első célponthoz, a Mátra egyik ikonikus látványához, a hasznosi víztározóhoz érkeztünk. A kiemelten fontos létesítmény üzemeltetéséért felelős vezető mérnök már várt bennünket. Előadónk szólt a helyi szintű természetpusztítás összefüggésrendszeréről, a felelős táj- és erdőgazdálkodás szükségszerűségéről, utalva a 2010 májusi árvízre, amely e területet is érintette.

Az épületből kilépve a természet bővölte jókedvünket tetézte Gréti a pálinkásüveg és a süteményes doboz megtalálásával, majd a „fésülködési” percek után a Csörgő-patak vadregényes szurdoka mentén haladva megérkeztünk a Szent István Király templomhoz. Az ország legmagasabban fekvő temploma a

Szépán réten, a Kút-hegy oldalában, mesebeli környezetben napjainkban a Mátra egyik jelképévé vált.

Közben hallottam, hogy Karácsony József „jelentkezőket toboroz” a Vörös-kő hegyen lévő kilátóhoz, amely „csak 500 lépésre van”. Ez a „csali” kellett is a magamfajta 1947-ben született résztvevőnek. Mindannyian elindultunk. Az út felénél lekerültek rólunk a kabátok, pulóverek, de cserébe megláthattuk a Vörös-követ 781 méter magasságban, és rövidesen a kilátót is. Valamennyien feljutottunk a kerengőre. Géczy Attilát, akinek kedve támadt a lépcsőfokokat is megszámolni, hatalmas taps fogadta. Jutalmunk volt a szemet gyönyörködtető látvány, a számunkra felismerhető települések tornyai, az ünnepélyes csend, a természet örök szépsége. A visszatérő úton Csehne Klárika megszámolta lépéseit, az 500 megvolt... és még néhány.

Ezután utolsó programhelyünkre, a Mátra fennsíkjától keletre 760 méter magasan fekvő zárandokhelyre, Fallóskútra indulunk. A csendes, erdei környezetben kiépített kegely gyakori úti célja a megnyugvást keresőknek. Most mi is részt vettünk azon a szabadtéri misén, amelyen Bordás Péter kanonok megáldotta az új oltárokat.

Amikor hazaértem a kirándulásról, gyermekeim így fogadtak: anya, de jó, hogy van neked ez a „nyugi klub”, látszik rajtad, hogy gyönyörű napod volt. Ezt én is így gondolom, és köszönet érte mindenkinek, akik ezt a közösségi formát életben tartják. Köszönöm, hogy elolvastátok.

Szilágyi Gáborné
klubtag

SÜMEGI VÁR- ÉS LOVASJÁTÉKOK

A NAV NYOSZ Győri Adós és Pénzügyőr Klub tagjai a nyugdíjas pénzügyőrök szervezésében autóbusszal kirándulást szerveztünk a Magyarországon és Európa-szerte nagy hírnévnek örvendő sümegi várba és a Történelmi Lovasjátékok helyszínére, az Arénába.

Ragyogó napsütésben értük el Sümegyet. A belépőjegyek megvétele után az elszántabbak és önfeláldozók a hátralévő negyven perc alatt megmászta a várhoz vezető lépcsőt, majd a köves úton elértük a várkaput. A csodálatos látványtól megrészesülve indultunk lefelé a lovagi játékok helyszínére.

A várjátékok helyszíne a föld alatti 75 méter hosszúságú arénaterem volt. Elsőként megelevenedett a középkort megidéző lovasjáték, amelynek részeként mongol lovas kaszkadőr bemutatóval, spanyolvas karusszal és ügyességi fegyverbemutatóval, valamint lovas és gyalogos bajvívással fűszerezett lovagi tornát is láthattunk. A középkori hangulatot a környezeti elemeken túl a szereplők jelmezei és a zenei aláfestés egyaránt hűen tükrözte. A felvonulás után a XIII. századra emlékeztető öltözetben tizenhárom vitéz emlékezett az aradi vértanúkra, egyenként hangosan felsorolva a nevüket, mi, a közönség néma felállással, fejet meghajítva emlékeztünk. Borzongató érzés volt...

Egy rövid fegyverbemutató után, a lovagitorna-bemutató következett. Az arénában gyalogos bajvívók mérték össze erejüket, és a lovagok páviadalon mérettették meg magukat. A műsor főbb elemeit a középkorban ismert lovagi tornákból merítették, így az ügyességi fegyverbemutató – ijáaszt, csatacsillag-, csatabárd-, dárдахajtás – gyalogosan és lovon, a lovas- és gyalogos bajvívás (kardokkal,

pajzsokkal, buzogánnyal stb.) egyaránt része volt az előadásnak. Ropantul élvezte sűrű csendben a háromszáz főnyi lelkes közönség, s a produkciókat végrehajtás közben hatalmas tapsviharral jutalmazta. A lovagok és a lovasok is egy-egy szál szegfűvel kedveskedtek a közönség soraiban helyet foglaló gyermek- és serdülőkorú lányoknak.

Az est megkoronázásaként programunk után a hangulatos, Nagy Lovagteremben elegáns korhű ruhákban szolgálták fel a gazdagon megrakott sonkadarabokkal a sárgaborsó levest. Forrón tálalták a bográcsban, amelyből többször is kénytelenek voltunk meríteni. Ezt pár perc alatt hatalmas tálakon a sült burgonyával díszített libacomb követte, amelyet középkori hagyományoknak megfelelően kézzel ettünk, merítve egy-egy csipetet a savanyú káposztából. Szédületes ritmusban közlekedtek a lovagok, vitézek és a várúrhölgyek, s közben a cigányzenekar játszott az ismert nótákat. Elfogadták a javaslatot, no, meg a vonóba a kék hasú bankót. Maradandó élménnyel távoztunk a sötétedés beállta után, köszönjük a lehetőségét.

Jáni Lajos

Emléktúra Pákozdon

A Pécsi Pénzügyőr Klub a pákozdi csata 170. évfordulója és a fegyveres erők napja alkalmából megemlékező túrát szervezett a csataterén található látogatóközpontba és környékére. A túrára ismételten meghívást kaptak a Baranya megyei adóügyi klub tagjai is, hogy az élményben ők is osztozzanak, közösen ünnepeljenek velünk. A meghívásnak eleget téve csatlakoztak hozzánk, így egy csapatként indultunk útnak a kissé csípős őszi reggelen.

Megérkezésünk után első állomásunk a Pákozdi-Sukorói Arborétum és Vadaspark volt. Egy kis erdei sétát tettünk a tanösvényen, melynek során megmásztuk a beiktatott kilátót, ahonnan pompás kilátás nyílt a Velencei-tóra és a környező hegyekre.

Következő állomásunkon, a Nemzeti Emlékparkban már javában zajlottak az ünnepség előkészületei, érkeztek a katonai járművek és az ünneplő sokadalom. Mi a tárlatok megtekintése közben csendes egyéni megemlékezést tartottunk a hajdani fegyveres erők napja alkalmából a kiállított tablók és a megelevenített csatajelenet megtekintésével.

Innen a tavaly átadott 12,5 méter magas és 70 tonnás Miszahuszár-szobrot és az annak építését bemutató tablót néztük meg. A szobrot Benkő Tibor vezérezredes, akkori vezérkari főnök az alábbi gondolattal adta át: „A huszárság szellemisége erőt kell adjon napjaink küzdelmeihez!” Ezt a szép gondolatot csoportvezetőnk már az utazás során idézte, mint egyfajta lemondatot, mely méltó megidézése 1848 hőseinek.

Majd a sok látnivaló után a közeli Ingókő étteremben a rendkívül ízletes és háziisan elkészített ebédet fogyasztottuk el. A kiadós ebéd után következett a nap második felvoná-

A LEGJOBBAK

Érdekes hírt kaptunk Dél-Magyarországról: a Szeged TV Fókuszban című műsorában bemutatták a Szegedi Pénzügyőr Klubot. Igazi elismerésnek számít ez a meghívás, hiszen Boros Gyula, az önkormányzat idősügyi referensének ajánlására kerültek be az adásba mint hatvanöt klub közül a lejobban működő közösség. Az interjúban Gombkötő Lajos és Süli Lászlóné tájékoztatta a nézőket a klub életéről. Elmondták többek között, hogy terveik megvalósításához a NAV Nyugdíjasainak Országos Szövetsége és Szeged Önkormányzata járul hozzá anyagi támogatással, valamint saját forrást vesznek igénybe. Az interjú megtekinthető a www.szegedvaros.hu honlapon, a Szeged TV Fókuszban című műsorában (november 6-án 18 órakor kerültek adásba). Gratulálunk a szegedieknek ehhez a szép sikerhez!

sa, melynek során Dinnyésen megnéztük az eredeti anyagú vármakettek kiállításának már meglévő darabjait. Közben a park megalkotója frappáns előadást is tartott.

Napunk utolsó napirendi pontja értelmében Székesfehérvárra mentünk, ahol az előre egyeztetett tervek szerint már várt bennünket a Fejér megyei Adóügyi Klub nyugdíjasa, Csarnó Hedvig, aki remek idegenvezetést és városismertetőt tartott csapatunknak. Az idő rövidege ellenére sikerült megmutatni a legfőbb nevezetességeket. Az Árpád-füredőt belülről is szerencsénk volt látni a fürdőigazgató vezetésével. Káprázatos élményt jelentett mindannyiunk számára. Városnéző körutunkat rövid megbeszélés, tapasztalatcsere követte a három klub életéről.

A kissé zsúfolt nap után kellemesen elfáradva, rengeteg élménnyel gazdagodva szálltunk fel a buszunkra. Ezt a programot is jó szívvel ajánljuk szövetségünk valamennyi klubjának.

Fischer Péter

Pécsi Pénzügyőr Nyugdíjas Klub

Pályázati pénzzel

A nyugdíjasokkal való törődést fontosnak tartva alakult meg a szervezeti átalakulást követően a Fejér megyei Adóigazgatási nyugdíjas klubunk. Tevékenységünk lényege – a szociális és kegyeleti gondoskodáson túl – nyugdíjasaink szellemi és fizikai képességének gondozása, javítása, közösségformáló, egészségmegőrző, kulturális programok révén. Meggyőződésünk ugyanis, hogy a nagyobb közösség hasznára is válik, ha idősei jól működő nyugdíjasklubokba szerveződve színesebb, mozgalmasabb, s a valahova tartozás biztonságával felvértezett életet élhetnek.

Mindezek figyelembevétel programunk ez évi megvalósításához dr. Cser-Palkovics András polgármester úr anyagi támogatását kértük. Köszönettel vettük a pályázati összeget, melyet a 90 éves fennállását ünneplő Hévízi Gyógyházban történő pihenésünkhöz használtunk fel.

A programban mintegy 13 fő klubtag (hozzátartozóikkal együtt) vett részt. Ki vonattal, ki pedig busszal érkezett. Az itt töltött időt megpróbáltuk minél hasznosabban kihasználni, melyhez a ragyogó idő is hozzájárult. Fő programunk a fürdés volt, de mellette a város nevezetességeit is felfedeztük, és hosszú sétákat tettünk a belvárosban. Élményeinkről rengeteg fényképet készítettünk. Az estéinket pedig vidám, közös élményekkel töltöttük, illetve zártuk a napot.

A rendezvény még jobban összekovácsolta a csapatot, s tagjaink az itt eltöltött napokra még nagyon sokáig fognak emlékezni. Kipihenve, jókedvűen érkezünk haza. Mindannyiunkban megfogalmazódott, hogy mindez nem jöhetett volna létre pályázati pénz nélkül, melyet polgármester úrnak ismételten köszönünk.

Fekete Lászlóné

klubvezető

Záhony–Budapest ingajarat

Biztos vagyok benne, hogy egy többszörös Oscar-díjasfilmszínész-szel könnyebb lett volna időpontot egyeztetni interjúkészítés céljából, mint a nyugállományú pénzügyőr ezredessel, Borsi Bélával. Soka-dik nekirugaszkodásra végül is sikerült nyélbe ütni a hón áhitott személyes beszélgetést, ami természetesen a felmerült akadályok tisztázásával kezdődött.

– Mindig ilyen nehéz találkozni veled?

– Általában sok a tennivalóm, de amikor először hívtál, hangulati tényezők is közrejátszottak abban, hogy nem tudtalak fogadni. Szobrász- és grafikusművész Antal öcsém halálos beteg volt. Azóta el is temettük. Az öt testvérből így már csak hárman vagyunk életben.

– Hol éltetek gyermekkorotokban?

– Hajdúdorogon, én ott is születtem 1933. június 26-án.

– Most már akkor tudom, hogy hol tettél szert a mai napig megőrzött ízes hajdúsági nyelvjárásra.

– Szülővárosomban mindenki így beszél, és másban is hasonlít egymásra. A 2011. évi adatok szerint a lakosság 64%-a görög katolikus vallású, köztük én is. Ifjúságom jelentős része köt ahhoz a vidékhez, mert gimnáziumi tanulmányaimat Hajdúböszörményben végeztem, és ott is érettségiztem 1954-ben. A tanulóévek utáni felszabadultságot nem sokáig élvezhettem, mert hamarosan behívtak katonának.

– Persze, jó katonai szokás szerint a tiszthelyettesek kiélték rajtatok szadista hajlamaikat.

– Nagyon tévedsz. Az akkori helyzetemre legjobban a toborzónóta szavai illettek: szép élet a katonaelet. Mivel szépen írtam és rajzoltam, írnokoskodással és dekorációk készítésével minden atrocitás nélkül, szinte észrevétlenül telt el a másoknak oly félelmetes 24 hónap.

– Utána rögtön vámőr lettél?

– Olyan gyorsan azért nem ment. Akkoriban nehéz volt munkát találni. Próbálkoztam sok helyen, főleg tanácsi vonalon.

Volt, ahol ki is neveztek adóügyi előadónak, de ez a munka nem volt kedvemre való és nem vállaltam. Több helyre is beadtam a felvétel iránti kérelmemet, ami végül is a vámőrségnél került meghallgatásra.

– Ez mikor történt?

– 1957. szeptember 16-án lettem a vámőr testület tagja. Tizenegyen kezdtük akkor a vámőrségi szolgálatot. Lehetőséget kaptunk első munkahelyünk megválasztására. Én Biharkeresztes mellett döntöttem, és oda is helyeztek. A vámhivatal tevékenysége vasúti, közúti és területi vámellenőrzésre terjedt ki. Mind a vezetők, mind a beosztottak barátságosan fogadtak. Minden segítséget megadtak, hogy a vámtevékenységről szóló jogszabályokat elsajátítsam. Az akkori létszám velem együtt tizenegy fő volt. Jó szellemű baráti kapcsolat alakult ki a személyi állomány tagjai között. 1958. szeptember 8. és november 8. között elvégeztem az újonctanfolyamot, szakaszvezetőként tértem vissza állomáshelyemre. Nemcsak a ranglétrán, hanem beosztásban is haladtam fokozatosan előre. Előbb brigádvezetővé, egy év múlva részlegvezetővé neveztek ki, majd 1965. november 16-án a közúti vámhivatali kirendeltség vezetője lettem törzsszermesteri rendfokozatban. A későbbiek során sikeresen elvégeztem az alapfokú, a középfokú és a felsőfokú szaktanfolyamot.

– Mindezeket még Biharkeresztesről?

– Igen. Időm bőven volt rá, hiszen tizenöt hosszú éven át szolgáltam ott. Emlékezetes évek voltak azok. Életem talán legfontosabb eseménye is ott történt 1962-ben, amikor feleségül vettem a város legcsinosabb postás kisasszonyát, aki a mai napig hűséges társam.

– A biharkeresztesi intermezzo ellenére a neved azért mégis Záhonyval kapcsolódott össze szorosan.

– Nem véletlenül, hiszen csaknem három évtizeden át voltam a Záhonyi Vámhivatal tagja. 1972. június 2-től parancsnok-helyettesként, majd 1973. augusztus 14-től az 1990. december 31-én bekövetkezett nyugdíjazásomig parancsnokként. Eseménydús, nehéz évek voltak azok az ország legforgalmasabb vámhivatalánál, a szovjet határ mellett. Ismertetésük egy külön fejezetet igényelne.

– Mint ahogy a Vám- és Pénzügyőrség Nyugdíjasainak Országos Szövetségében kifejtett áldozatkész tevékenységed is, amit közelről szemlélhettem, hiszen az elnökségben éveken át együtt dolgoztunk.

– 1997-ben lettem az elnökség tagja közvetlenül az után, hogy megalapítottam Záhonyban a pénzügyőr nyugdíjasklubot, melynek vezetője lettem s a mai napig is az vagyok. Az elnökségben először sajtó- és propagandafelelős voltam, később régiófelelős. A 2017-es közgyűlésen már nem vállaltam az újraválasztást és az elnökségben átadtam a stafétabotot utódomnak,

ELISMERÉS

Dr. Sors László államtitkár úr, a NAV vezetője 2018. október 23-a alkalmából:

Péchy Zsolt urat (Központi Adóklub) és

Varga Barnabás László urat (Észak-budapesti Adóügyi Klub)

„Bezerédj-díj” arany fokozata,

Szegedi Gyula nyá. pénzügyőr őrnagy urat (Komárom-Esztergom megyei Pénzügyőr Klub)

„Szent Máté-érem” arany fokozata, valamint

Bagyinszki Gyula nyá. pénzügyőr őrnagy urat

soron kívüli előléptetés

elismerésben részesítette.

A Győr-Moson-Sopron megyei nyugdíjas találkozón (2018. október 10-én) Nyugdíjasokért emlékérem kitüntetésben részesült:

Március István nyá. pénzügyőr törzsszászlós úr és

Jáni Lajos nyá. pénzügyőr százados úr.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kérem tisztelt tudósítóinkat, hogy a 2019 márciusában megjelenő lapszámunkhoz február 10-ig szíveskedjenek eljuttatni írásait, és JPEG formátumú fényképeiket az amilapunk2@gmail.com elektronikus levélcímre, vagy a NAVNYOSZ 1093 Budapest, Mátyás u. 16. postacímre. Kérem továbbá, hogy a terjedelem ne haladja meg az egy oldalt (12-es betűméret, másfeles sortávolság), és a digitális fotók legalább 1 MB méretűek legyenek. Honlapunk címe: www.navnyugdijasok.hu

Nagy Gyulának. Ezt megelőzően Záhonyban a pénzügyőr nyugdíjasklub mintájára megalapítottam a városi nyugdíjasklubot is, melynek szintén én vagyok a vezetője. Most már egyesületként működünk. Nagyon gyümölcsöző a kapcsolatunk nemcsak egymással, hanem a környék valamennyi nyugdíjas klubjával. Rengeteg programot szervezünk, asszonykórusunkkal külföldi meghívásokat is kaptunk. A városban nincs olyan jelentős esemény, amelyen ne vennénk részt, beleértve az önkormányzati üléseket, rendezvényeket. Pályázatokon is indulunk. Ilyen volt például az 1999. évi faültetési pályázat, melyet a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Önkormányzat hirdetett meg a megyei nyugdíjasszervezetek részére. A nyertesek között a mi klubunk is szerepelt. A kapott 40 ezer forintért facsemetéket vásároltunk, és azokat a város utcáin és a közúti határátkelőhelyen ültettük el. A megmaradt ültetvények ma már szép fákként díszítik településünket.

– *Nem panaszképpen mondom, mert örömmel csináltam, de kultúrfelelős koromban az egyik ötletteddel időnként alaposan megdolgoztattál. „Népeddel”, a záhonyi, nyíregyházi és debreceni pénzügyőr nyugdíjasokkal egy korai vonattal felutaztatok a fővárosba. A Keleti pályaudvarnál vártalak benneteket a testületi busszal. Egy közeli városban (Vác vagy Szentendre) városnézésen vettünk részt, majd egy délutáni vonattal hazautaztatok.*

– Mindig vonzottak a kulturális események. Igyekeztünk minden adódó lehetőséget megragadni, áldozatot és időt nem saj-

nálva. Színházba a megyeszékhelyre a késői kezdés miatt nem tudunk eljárni, múzeumi látogatáson azonban több esetben is részt vettünk.

– *A családot hogy viseli el gyakori távollétedet?*

– A feleségem, ahová csak lehet, velem jön. Te is találoztál vele több autóbuzos kiránduláson. Az 1964-ben és 1970-ben született fiaim pedig rég kirepültek a családi fészekből. Megállnak a saját lábukon, büszke vagyok rájuk. Derék, szorgalmas fiúk, mindketten elvégezték Nyíregyházán a Bessenyei György Tanárképző Főiskolát. Jelenleg Nyíregyházán élnek.

Az egyik a példámat követve pénzügyőr lett, őrnagyi rendfokozatban a Nyíregyházi Vámhivatal munkatársa. A másik kivételes kezűgyességgel megáldott grafikus, meséskönyvek illusztrálására is kapott már megbízást. Unokával sajnos eddig egyikük sem örvendeztetett meg bennünket.

– *Béla, már elnökségi tagként megcsodáltam a benned rejlő kifogyhatatlan energiát, hogy minden jelentős fővárosi pénzügyőr nyugdíjas eseményen részt vettél és veszel a mai napig bármilyen korán kezdődik. Mint akinek meg se kottyán a több száz kilométeres utazgatás. Most magam is kipróbáltam – már csak virtusból is – ezt az utat. Nem volt gyerekjáték. Minden elismerésem a tied, hogy szinte kedvtelésből úzod ezt a fáradtságos tevékenységet, pedig velem együtt te sem vagy már mai gyerek.*

Kis István

Erre csörög a dió...

Sokat írtam már arról, hogy a salgótarjáni pénzügyőr nyugdíjasok wellneszteni voltak itt-ott, különböző magyarországi üdülőhelyeken. Most épp Hajdúszoboszlón a Barátság Hotel vendéglátásában múltunk az időt. A programhoz tartozott az elszármazott Vihar és Fecske lovacsák (gazdi nőjük Tözsér Tünde) szülőföldjének a meglátogatása a Hortobágyon, de volt medencés lubickolás, és a merészebbek ellátogattak a nyíregyházi vadasparkba is. Itt a főbejáratnál a pingvin nép arról tanácskozott, hogy piszokul zord idő van, mert hét ágra süt a nap.

Írtam már a hagyományossá vált magyar-szlovák vámtalálkozóról, amit hol itt, hol ott rendeznek meg. Most Fülek adott otthont az összejövetelnek vendéglátónk, Kovács Péter szervezésében. Különlegességét a teázás jelentette, mert a Tátra tea különböző szeszfokú kortyolgatása nem egy kollégát bazsalygósra fakasztott, változtatott.

Nem akarom kihagyni az Országos Íz- és Főzőversenyt sem, ahol a lelkes csapat igazi, szaftjában rotyantott erdei malacka pörköltkével lepte meg a nagyérdeműt.

A klub két szenior tagja Sebestyén Ferenc őrnagy úr, és Bagyinszki Gyula úr, akit életútja elismeréseként október 23-án alkalmából a NAV nyugállományú alezredessé léptetett elő, betöltötték a 80. életévüket. Gratulálunk, és hosszú nyugdíjas pénzügyőr éveket kívánunk nekik. Némethné Fábián Erzsébet is évfordulós, de hölgyeknél nem illik a korukat emlegetni, úgyhogy számára marad a finác puszi.

A klubéletről ennyit dióhéjban. A dió egyébként csodálatos, még a gyerekdalokban is fellelhető, és különösen év végén öntetlenül hirdetik ünnepi mivoltukat akár a télapó puttonyában akár a karácsonyi asztalnál egyaránt.

Elindultam vásárolni a novemberi napsütésben. A nagyáruházak már tele vannak csokimikulással, színes gömbökkel, és harsog a *Jingle Bells*. Korán van még, de úgy látom elkezdődött a karácsonyi roham.

Nekem az ünnep várása, a készülődés, advent előkészülete tölti ki a lelkemet. Borbálakor szedett meggyfaág karácsonyra kivirágzik. Az utcák ünneplőbe öltöznek, a szeretet ünnepe közeleg, amikor a legfontosabb szerep az ölelésé az együttlété.

A tv-ben ma már a főműsor a *Reszketések betörőké*. Kevin, a kisfiú összehozza a rohanó családot, és ennek érdekében minden akadályt legyőz. Emlékezzetek azonban Csajkovszkij *Diótörőjére*. A balett szép mozdulatokkal fejezi ki az érzésvilágot, amit nem is olyan könnyű követni. A történet a cári Oroszországban játszódik, mégis német neveket kapnak a szereplők. A család kislánya, Marika álmában magához öleli a Diótörőt, a bábút, és az megelevenedik, megvédi a karácsonyfát, a családot és megmutatja a legdrágább kincset – egymás szeretetét. Ez az ünnep igazi üzenete. Lelkünk összeér, és egy kicsit azok is velünk vannak, akik már föntről nézik a készülődést.

Az ünnepi vacsora, a gyertya meleg lobbanása, a fenyő illata, a beszivárgó kalács illata legalább egy kis időre a szeretteihez köti az embert. Adjunk kezet egymásnak, és ha van egy szem diónk – gondolva minden szépre és jóra – adjuk oda a mellettünk lévőnek. Simogassuk meg a szülőket, nagymamákat, és cirógassuk meg a Pannikat, Julikat, Katikat és Ritákat és a bóbivirágúakat egyaránt.

Az ajándék nem a fa alatt van, hanem körülötte. A legszebb ajándék a téli ég csillaga mellé, az hogy megörvendeztetjük és meglepjük egymást. Akár egy mosolygós dióval.

Év vége közeledvén még egy fontos dolgom van. Mindenkinek áldott, békés karácsonyi ünneplést és ünnepeket kívánok:

Attilko

Somoskőújfalu,

2018. Szent András havában, december előestéjén.

Alkotói körben

A kultúra jegyében telt az a nap, amelyre a NAV NYOSZ elnöksége által meghirdetett Irodalmi Pályázat 2018 eredményhirdetése és az Élethosszig alkotva 2018 című kiállítás megnyitója esett. Mindkét rendezvény ötletadója Tánczos Imre, akinek kezdeményezésére a nyolcvanas években a Központi Klubban (Mátyás utca) bevezetett Képzőművészeti- és Fotókiállítás mintájára feléledt az alkotói energiákat mozgósító rendezvény. Bevezetőjében kifejezte sajnálatát, hogy a 2300 tagot számláló Szövetség nyugdíjasközlőjében mindössze kilencen vették a bátorságot, hogy részt vegyenek az irodalmi pályázaton, pedig *A Mi Lapunkban* sok jó írás olvasható, tehát vannak még tehetségek.

Az irodalmi pályázatot másodszer hirdette meg az elnökség, a kiállítást harmadik alkalommal. Új helyszínt találtunk Pasaréten, mivel a Mátyás utcai klubhelyiséget, nyugdíjas-rendezvényeink eddigi állandó színterét bezárták. Köszöntötte a megjelenteket dr. Kaizinger Tibor, a NAV NYOSZ elnöke és dr. Bocsó Gábor pénzügyőr alezredes, a NAV KEKI igazgatóhelyettese, aki elmondta, hogy szívesen adtak helyet a kiállításnak, hiszen az év végi nyugdíjastalálkozókra ezer meghívottat várnak, így itt sokkal többen fogják látni az alkotásokat.

Elsőként az irodalmi pályázatra beküldött írásokat értékelte Kaiser László zsűrielnök, író, kiadó, aki Baranyi Ferenc költővel (aki sajnos nem tudott eljönni) hozta meg döntését. A biztonságos íráskészségtől az amatőrizmus tetejét súroló, s már-már irodalmi értéket elérő színvonalig rangsorolta a beküldött munkákat. Az írás a lélekoblítés egyik formája, idézte Németh Lászlót, majd szinte tanácsként fogalmazta meg, hogy a tehetség végső határáig kell eljutni. Elsőként Illésné Orosz Klára (Csenger) *Család igen vagy nem?* című tanulmányát elemezte a zsűrielnök. A próza műfajában Sipos Mária (Székesfehérvári Adóügyi Klub) *A szabadság íze*, és Horváth Attila (Győri Arrabona Adóügyi Klub) *Emlék-tárgyak* című írása bizonyult a legjobbnak. *Záróra* című versével Untener Erika (Fővárosi Pénzügyőr Klub) nyerte ezt a kategóriát.

Ezt követően ismét Imre vette magához a mikrofont. Az Élethosszig alkotva 2018 kiállítás alkotóit egyenként bemutatva, műveik előtt elsétálva, mindegyikhez néhány mondatot fűzve tett eleget házigazda szerepének. Szellemileg (mindent fejből tudott) és fizikailag is fantasztikus teljesítmény volt ez a 84. évét taposó, örökifjú példaképünktől. Bőrképek, sok szép gobelin, foltvarrás, hímzés, festmények, újszerű, apró papírhengerekből készült képek (Quilling) láthatók a kiállításon.

Ennek a napnak kétségkívül a magyar-román határ melletti Csengeren élő Illés házaspár volt a sztárja. Mindketten nyugdíjas pénzügyőrök. Klári sikert aratott tanulmányával a

pályázaton, Gyurit pedig már évek óta nyaggattuk, hogy küldje el csodaszép hímzéseit az aktuális kiállításra. Hát, most megtörtént! Mindenkinek leesett az álla, amikor kiderült, hogy férfi készítette a szép terítőket. Ő sajnos nem jött el személyesen. Még a nagyon profi, egri Sütő Margit is ámulattal nézte a hímzéseit, és el is határozta, hogy ezt a technikát ő is felveszi a repertoárjába.

-lia

RÉGIÓS MŰVELTSÉGI VETÉLKEDŐ

Szombathelyen, a NAV Hunyadi úti székházának tanácskozóterme adott otthont a Nyugat-dunántúli régió általános műveltségi vetélkedőjének. Három csapat mérette meg magát, nevezetesen a Győri Arrabona Adóügyi Klub, a Nagykanizsai Pénzügyőr Klub és a Zalaegerszegi Pénzügyőr Klub. Klubonként három fő mérkőzött hatvan perc gondolkodási idő figyelembevételével.

A szellemi agytorna ötletgazdája, dr. Wagner István a verseny rangjához méltó, magas színvonalú kérdéseket fogalmazott meg. Az értékelőbizottság tagjai körében óriási elismerést váltott ki az a lexikális tudás és ismeretanyag, amivel a csapatok tagjai rendelkeztek.

Nemes, baráti megmérettetésben, sportnyelven szólva sportszerű küzdelemben születtek meg a végeredmény, melyet hajszálnyival a Zalaegerszegi Pénzügyőr Klub

csapata nyert. Both István, Juhász György és dr. Tarr János alkotta alakulat joggal fogalmazott így: „Ez jó mulatság, férfimunka volt.”

A helyezettek emléklappal gazdagodtak. Az eredményhirdetést követően Rózsa Róbert régiófelelős önköltséges ebédre invitálta a résztvevőket, amelyen a győztesek halaszthatatlan elfoglaltság miatt nem tudtak jelen lenni. Sajnálhatják, mert nagyszerű menük, kitűnő szalontüdő és egyéb finomságok kerültek az asztalra a hangulatos Szigligeti vendéglőben. Az ebédet követően, a rövid városnézésre vonatkozó indítványt a győriek szívesen elfogadták, hiszen jócskán volt még idő a vonat indulásig.

Rendkívül tartalmas, szép fél napot tölthetünk egymás társaságában. A továbbjutónak szívből gratulálunk, és sok sikert kívánunk az országos döntőben is.

Szalay István
klubtag, Szombathelyi Pénzügyőr Klub

Niké szárnyalása...

Közel harminc éve rendszeresen írok, beszámolok az írott sajtónak különféle eseményekről, élményeimről, átélt kudarcokról. Több sajtóorgánumnak juttattam el cikkeimet, írásaimat, amelyek zömében építő jellegűek, de akadt köztük kritikai hangvételű is. Beszámoltam közösségek, rendezvények eseményeiről, készítettem fényképfelvételeket. A fotózás az egyik hobbiimmá vált immár ötven éve, ezáltal rengeteg felvétellel rendelkezem, amiket ha időm engedi, rendszeresen digitalizálok. A minap Budapestre kaptam meghívást egy rendezvényre, és az ott átélt történések nagy élményt jelentettek számomra.

A nyugdíjasok számára kiadott *A Mi Lapunk* periodika szerkesztősége a lap fennállásának 20. évfordulója alkalmából ismerte el és értékelte munkámat. Aranyozott Niké-szobrocskát (győzelem, szárnyaló istennő) kaptam, több mint huszadmagammal az országból. Meglepetés volt számunkra és egyben megható, hogy van olyan szerkesztőség, amely elismeri munkánkat, s továbbra is számít ránk. Köszönöm a díjat átadóknak. Jóleső érzéssel utaztam haza szűkebb környezetembe,

folytatom a nyugdíjasok aktív életét, mert az él, aki nem henyél. Kínai mondás szerint, amit hallok, azt elfelejtem, amit látok, arra emlékszem, amit megcsinálok, azt tudom.

Jáni Lajos

Kárpát Fesztivál Kelebián

A klubélet gazdagodik külső kapcsolataink révén, ezért kívánatos és ajánlott kilépni szűk kereteink közül, ahogyan ezt több más klubunkhoz hasonlóan Kelebián is teszik. Klubvezetőjük, Horváth Zoltán beszámolóját e nyári eseményről példának hozzuk fel arra, hogy aktív részvétellel hogyan lehet bekapcsolódni egy nagyobb közösségi térbe.

*

Immáron tizenötödik alkalommal rendezték meg július 20–22. között az igen tartalmas és színes kavalkádot Kelebián. Már az első napon résztvevői voltunk a fesztivál programjának. Helyszín a művelődési ház nagyterme, ahol Horváth Zoltánné Böbe, a Foltocska Foltvarró Klub vezetője nyitotta meg a klubtagjaink alkotásait bemutató kiállításokat:

- Gémes Gézáné amatőr festő klubtagunk gyönyörű festményei
- Gyóniné dr. Nagy Marianna klubvezetőségi tagunk szépséges mézeskalács alkotásai
- Rácz Istvánné babakiállítás
- A Foltocska Klub tagjainak munkáiból (foltvarrás, gyöngyfűzés, kézműves szappanok, papírrózsa ikebanák stb.) összeállítása készítette álmélködésre a látogatókat.

Az Agrárkereskedelmi Központ kistermében magam nyitottam meg a NAV NYOSZ vándor fotókiállítását.

Késő délután Népdalkórusok határainkon innen és túl címmel népzenei találkozóra került sor, több mint tíz csapat részvételével. Itt lépett fel a Nyugdíjas Egyesület táncsoportja is, Horváth Zoltánné Böbe vezetésével. Másnap futballgála, nemzetközi tánctalálkozó, koncertek és mulatós utcabál szórakoztatta a közönséget.

Vasárnap reggel készülődtek a csapatok a bográcsos ételek főzőversenyére a Piac téren. A zsűri elnöke Németh József

a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség Venesz-díjas régió elnöke volt. Természetesen jól szerepelt klubunk csapata is, hiszen ezt bemelegítésnek tekintettük az országos családi rendezvény főzőversenyére! Kispályás futballgála, interaktív mesejáték, a kiskunhalasi Szilaj Citerazenekar, és könnyűzenei koncertek sora töltötte ki a nap további részét.

Hát, ez volt a háromnapos rendezvény programja, amelynek az eseményein klubunk tagjai közül is sokan több alkalommal részt vettek, annak függvényében, hogy kinek milyen az érdeklődési köre. Természetesen feleséggel, Böbével helyt kellett, hogy álljunk mindhárom napon, hiszen már tizenöt éve aktív, segítő tagjai vagyunk a szervezőbizottságnak!

Horváth Zoltán

GYÁSZ

Előző lapszámunk megjelenése óta **Márton János** ny. pénzügyőr őrnagy (86) kaposvári, **Wágner Imre** ny. pénzügyőr őrnagy (94), **Zborovszky Károly** pénzügyőr főtörzszászlós (71), **Szalai György** ny. pénzügyőr őrnagy (83), **Hargitai János** ny. pénzügyőr főtörzszászlós (67) budapesti, **Várhelyi Elemér** ny. pénzügyőr zászlós (87) százhalmobattai, **Nagy Benjámín** ny. pénzügyőr főhadnagy (91) mezőkövesdi, **Pusztainé dr. Aradvári Márta** ny. pénzügyőr ezredes (65) székesfehérvári, **Udvardi Zoltán** ny. pénzügyőr főtörzsmester (65) soproni nyugdíjastársunk elhunytáról kaptunk értesítést.

Nyugodjanak békében!

a Mi lapunk

Alapítva: 1998-ban

Kiadja a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége, 1093 Budapest, Mátyás u. 16. Telefon: 06/1 550-1176 • Felelős kiadó: Dr. Kaizinger Tibor, a NAV NYOSZ elnöke • Szerkesztő: Bogschütné Gados Júlia • Szerkesztőbizottság: Dr. Bálint László György, Géczy Attila, Horváth Zoltán, Varga Imre